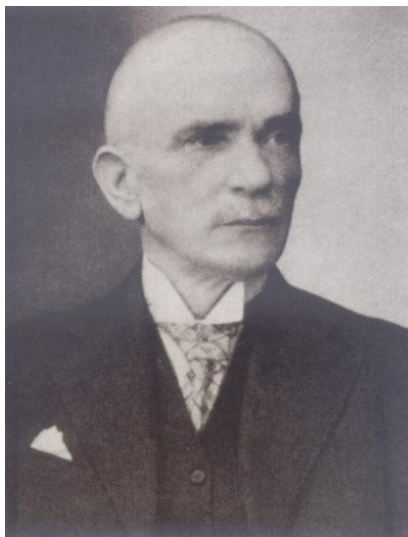

Mészáros Sándor

1870. szeptember 17-én született a Somogy megyei Vésén Mészáros Sándor pedagógus, író, a soproni irodalmi élet szervezője.

Középiskolai tanulmányait Curgón végezte. 1898-ban tett tanári vizsgát Budapesten. Magyar-történelemszakos tanár először a felvidéki Alsókubinban tanított. 1899 őszén került Sopronba, ahol a Fáy András Felsőkereskedelmi iskolának 22 éven át tanára, majd 11 évig igazgatója volt. Bekapcsolódott a soproni kulturális életbe, 1906-tól 1913-ig az Irodalmi Kör főtitkára, majd 1936-ig alelnöke volt. Az ő javaslatára vette fel a kör Frankenburg Adolf nevét. A város irodalmi életében meghatározó szerepet vállalt, a soproni tájlíra egyik kiváló alakja volt. Első verseskötete *Költemények* címmel 1916-ban, az Irodalmi Kör kiadásában jelent meg. 1929-ben jelent meg *Az örökszép Róma* című könyve, melyben az olasz főváros műalkotásait méltatta. 1932-ben újabb verseskötete látott napvilágot *Az urna éneke* címmel. Az irodalmi kör valamennyi kiadványában szerepelt műveivel. Tragikus körülmények között vesztette életét, egy gépkocsi gázolta halálra 1946. február 26-án.

Berecz Dezső 1979-ben így emlékezett róla: „...Mészáros Sándor már az én diákkoromban az Irodalmi Kör főtitkára volt, később pedig évtizedeken keresztül Sopron irodalmi életének egyik vezető egyénisége. Mint tanár felejthetetlen órákon tanította a magyar irodalmat; tanítványai nagyon szerették, felnőtként is meghatóan ragaszkodtak hozzá. Költő volt a szó legszorosabb értelmében, s a költészet világában élt. Prózája is költői volt, tele szimbólumokkal. Nem is írt mindenkinek, csak azoknak, akik az ő különös birodalmába be tudtak hatolni...”

Irodalom:

Sarkady Sándor (szerk.): *Aranykönyv* 2002, Sopron : Quint, 2001. p. 78.

Burayné Mihályi Erika: Mészáros Sándor és a Héttükkfa. In: *Soproni Szemle*. 41. évf. 2. szám (1987). p. 166-170.